

| S

ories

Sto

Schönfeld Gallery

n° 1

4 *Kairos* – Jesse Willems & Jan Yoors
14 *Playboy* – Tina Berning
16 Louis Vuitton x Albert Pepermans
22 *Blind Date* – Eliza Pepermans
& Hilde Borgermans
26 *Collectors Talk* – Wouter Bouvijn
& Eva Vanhengel
29 *The Architect* – Elizabet Iglesias
37 *The Resident* – Christina Zimpel

De cover van deze eerste *Stories by Schönfeld* toont een werk (rechts: *Rivierklever*, 2022. 125 x 100 cm, oilverf en talkpoeder op doek. Links: *Waas*, 2022, 28 x 37 cm, olieverf op doek.) van Svelte Thys, die Schönfeld Gallery vanaf nu ook vertegenwoordigt. We leerden deze jonge kunstenaars kennen

dankzij Caroline Pauwels die Sveltes werk vorig jaar nog in de galerie toonde in haar groepstentoonstelling *Summertime and the living is easy* (juni-juli 2022). Samen met Svelte eren we Caroline deze zomer met de vervolgexpo *You can not keep summer from coming back*. In januari 2024 krijgt Svelte een eerste solotentoonstelling in de galerie. We kijken er ook naar uit haar werk te introduceren in binnen- en buitenland op tal van kunstbeurzen en in verschillende projecten.

Sveltes abstracte schilderijen zijn een herinnering aan, een suggestie van, een inzoomen in een landschap. Schilderkunst is voor Svelte een taal om mee te verbinden. Met haar schilderijen wil ze een gevoel overbrengen, een abstracte emotie. Als wandelingen doorheen de materie hebben haar schilderijen de schilderkunst zelf als onderwerp. Ze zijn een onderzoek naar diens eigenschappen en limieten.

Over kunst doen veel verhalen de ronde. Voorpaginanieuws over buitengewone kunstenaars met duizelingwekkende verkoopcijfers. Verhalen over hoe kunst wordt afgeschermd voor de ogen van het publiek om te kunnen worden verhandeld met grote winstmarges. Verhalen over zenuwslopende veilingen, kunstroof, namaak, wachtlijsten en artistieke eigendomsrechten. Deze verhalen doen onze fantasie op hol doen slaan en maken de kunstwereld des te ongrijpbaar.

Schönfeld Gallery wil andere verhalen vertellen. Ons magazine geeft een inkijk in hoe onze kunstenaars zich voorbereiden op een tentoonstelling en wat hun inspiratiebronnen zijn. We belichten de interactie tussen onze galerij en haar kunstenaars, en werpen een blik op de dialogen en samenwerkingen met andere kunstenaars. Ontmoetingen met gepassioneerde architecten, curatoren, en fotografen geven onze galerij kleur en verdienen het om over geschreven te worden.

Het publiek vormt een onmisbaar deel van Schönfeld Gallery. Welk verhaal schuilt er achter de aankoop van een werk? Was het een *coup de foudre* of wachtte de koper geduldig op het perfecte werk en het juiste moment? In dit magazine zoeken we naar antwoorden op deze intieme vragen.

Zoals iedereen, worden we geconfronteerd met een omgeving die steeds virtueeler wordt. Omdat we ons verhaal net tastbaar willen maken geven we twee keer per jaar ons magazine uit op papier. Naast de verhalen die we brengen, houdt ons magazine je op de hoogte van ons programma, onze beschikbare kunstwerken, en Schönfeld's aankomende kunstbeurzen.

Geniet van onze *Stories!*

Greet Umans
Directeur van de galerij

Kairos

Jesse Willems & Jan Yoors

He zooms
in on urban
details,
looking
for light,
reflection,
shadow, and
contrast until
the abstract-
figurative
dichotomy
no longer
exists, and
geometric
figures
become
poetic,
spherical
images.

urbane details,
zoekt licht en
reflectie, schaduw
en contrast tot
de tegenstelling
abstract-figuratief
niet meer bestaat
en geometrische
figuren poëtische,
sferische beelden
worden. In
het Oudgrieks
bestonden twee
woorden voor
tijd; 'chronos'
en 'kairos'.
'Chronos' om te
verwijzen naar de
chronologische of
opeenvolgende
tijd, en 'kairos'
verwijst naar
een opportuun
of juist moment
voor actie, een

gelegenheid. Dat moment
of ogenblik fotografeert
Willems spontaan op zijn
stedelijke zoektocht naar
houvast. De 'gevonden
composities' worden in
zijn studio herwerkt maar
niet zonder zijn drang
naar orde en controle
uit te dagen door te

werken op oud 'gevonden
papier'. Het verhaal van
de textuur en de patine
geeft dimensie. Het zijn
de littekens die boeien en
waardoor hij zich intuïtief
laat leiden. Men kan
stellen dat wij allemaal
een collage zijn van onze
interesses, invloeden,
ervaringen en inspiraties.
De geschiedenis beweegt
en verandert constant. We
leven, verzamelen, kijken
naar de wereld en pogen
selectief samen te stellen
wie we zijn op dit moment.
Later voegt Willems als
titel flarden uit magazines
en songteksten toe. Het
geheel wringt. Ook de
kunstenaar weet dat
controle een illusie is. Hij
verwijst naar de stoïcijnen:
'De wereld is in twee

Op het eerste gezicht
lijken de collages van
Jesse Willems (1984) een
melancholische echo van
het constructivisme. Maar
vergis je niet. De beeldtaal
refereert misschien naar
de vooroorlogse avant-
garde collagetechniek
en ontwikkeling van de
abstracte kunst maar
Willems geeft gevoelig de
hedendaagse tijdsgeest
weer. Hij verzamelt, ordent
en selecteert in een lucide
droom van controle op de
hem omringende chaos.

In een wereld waar alles
sneller en meer moet
zijn gaat de kunstenaar
met zijn camera op
zoek naar rustpunten en
verstilling. Hij focust op

New York, hardscapes op het snijpunt van abstractie, nodigden Willems uit de stad in zijn voetsporen te verkennen. In deze wervelende en overweldigende stad is stilstaan sowieso een daad van rebellie. Yoors werd er aan het eind van zijn leven ironisch letterlijk

De kunstenaar weet dat controle een illusie is. tot stilstand gedwongen toen hij door diabetes beide benen verloor. Hij richtte zich op het maken van zuivere

lijntekeningen van het silhouet van zijn vrouw. Deze sensitieve lijnritmiek delen beide kunstenaars die bewijzen dat, voor wie goed kijkt, abstractie overal ontspruit uit het alledaagse leven.

categorieën te verdelen: wat in onze macht ligt en wat niet in onze macht ligt.' Willems heeft geen vat op de grote stad New York maar wel op die éne scherpe schaduw die net valt en doet ons stilstaan bij waar we te vaak achteloos aan voorbijgaan.

Voor deze tentoonstelling zoekt de kunstenaar het verleden op in een dialoog met de Belgisch-Amerikaanse fotograaf, auteur en tapijtkunstenaar Jan Yoors (1922-1977). Deze kleurrijke figuur werd door zijn hulp aan de Roma zigeuners gevangengenomen tijdens de oorlog en trok na zijn vrijlating naar New York. Yoors foto's van

Willems wordt gedreven door de monumentaliteit van wat ons figuratief omringt en puurt het uit tot de essentie ons naakt, kwetsbaar en krachtig tot stilstand verleidt. In deze overweldigende en opgejaagde wereld is hij de onverbiddelijke curator van de kleine wezenlijkheid.

Studie en Cold Sweat, 2022, 93 x 133 cm, handgesneden collage.

Beschikbare werken

Interview

PLAYBOY

Playboy

Tina Berning

In juli 2022 vierde *Playboy Duitsland* zijn 50ste verjaardag met een groot jubileumnummer en een exclusieve collectors edition van 50 verschillende covers ontworpen door evenveel internationale kunstenaars. Onze eigenste Tina Berning mocht een van die covers voor haar rekening nemen.

'Ik vond het een leuk idee om een cover te maken voor een dermate iconisch blad. Bij *Playboy* hebben ze overigens een lange traditie in het samenwerken met kunstenaars. O.a. Tom Wesselmann, James Rosenquist,

Andy Warhol, Brad Holland, LeRoy Neiman, Olivia De Berardinis en Patrick Nagel gingen mij voor. Het beeld dat ik koos voor de cover brengt een respectvolle kijk op het vrouwelijk lichaam in al zijn kwetsbaarheid. Door mijn expressieve benadering van de figuur verliest ze elke vorm van objectiviteit en krijgt ze haar autonomie terug. Het is een tegenwicht voor de objectivering van de vrouw in het magazine,' aldus de kunstenaar.

Tina's werk werd al in meerdere magazines en kranten gepubliceerd, waaronder *The New York Times*, de Italiaanse, Duitse én Japanse *Vogue*, *Die Zeit* en *Architectural Digest*. Recent nog verzorgde ze de cover van Ian McEwan's nieuwste roman *Lessons*. Dit illustratiewerk droeg in belangrijke mate bij tot haar unieke benadering van de menselijke figuur. Het onderzoek van de gemediatiseerde vrouwenfiguur werd een essentieel onderdeel van haar artistiek werk.

Louis Vuitton

Albert Pepermans

Een throwback naar het novembernummer (2021) van *L'Officiel Hommes* België waarin, voor de camera van Olivier Desarte en gestyled door Lieve Gerrits, Virgil Ablohs najaarscollectie voor Louis Vuitton tot leven kwam. En dat in een decor van schilderijen van onze eigenste Albert Pepermans! Voor deze collectie haalde Abloh zijn inspiratie in de rave- en technocultuur. Dat leverde een explosie van kleuren op, een mix van uiteenlopende stijlen en een rebels doorbreken van allerlei codes en regeltjes. Een match made in heaven dus met Alberts werk!

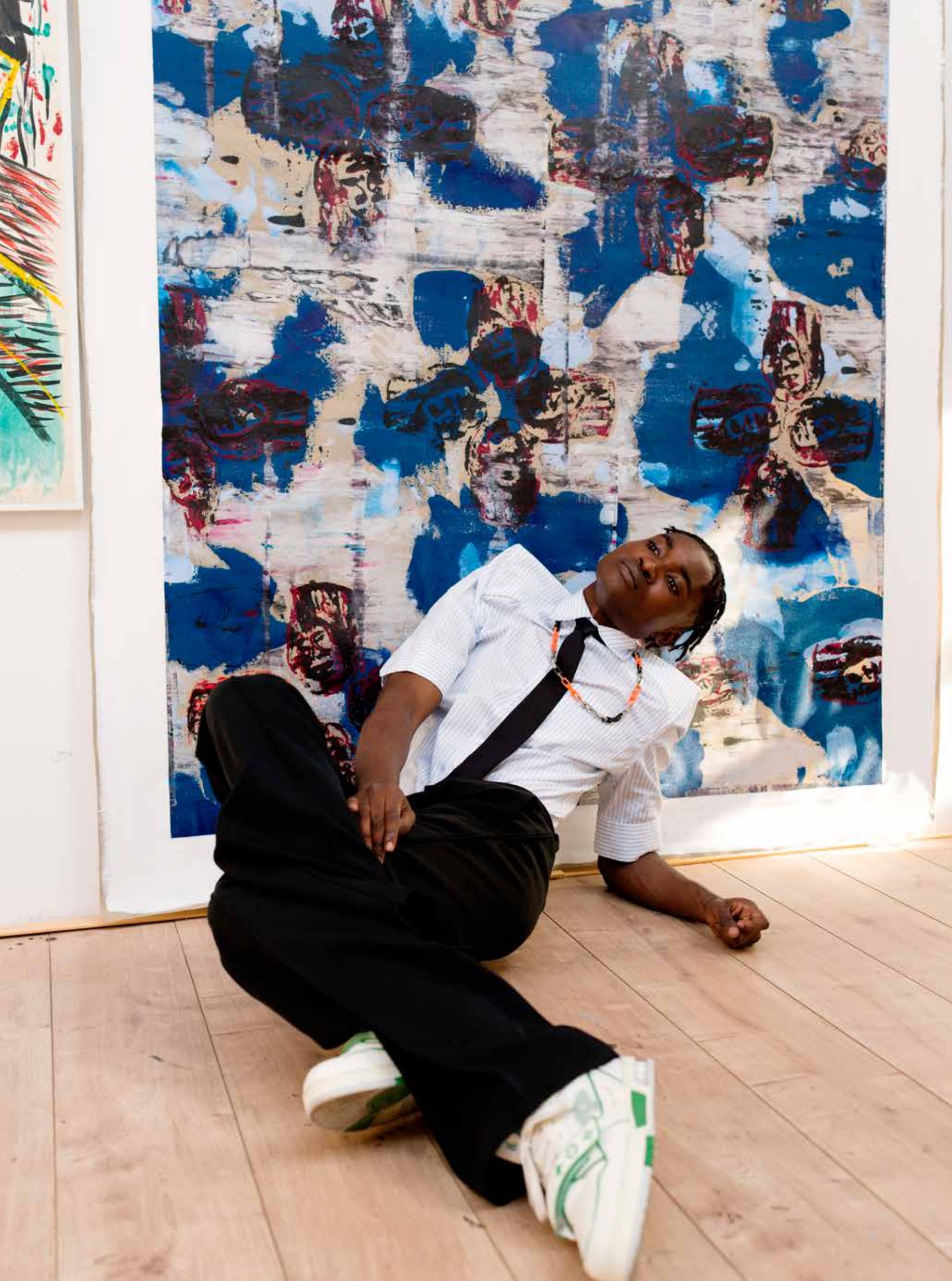

Louis Vuitton

Blind Date

Eliza Pepermans & Hilde Borgermans

Eliza Pepermans, °1988, woont en werkt in Antwerpen (B)

Hilde Kan je mij jouw achtergrond toelichten?

Eliza Ik studeerde illustratie aan Luca School of Arts in Brussel. Na een tijdje toegepast werk te maken, miste ik het experimenteel tekenen. Ik wou opnieuw de tijd kunnen nemen om onderzoekend te werk te gaan. Wanneer je aan de slag bent voor klanten, is er zelden tijd voor diepgang en blijf je dus noodgedwongen aan de oppervlakte. En dus ging ik aan de keukentafel schetsen. Eenvoudige voorwerpen, karaffen voor me op tafel geplaatst, tekende ik naar waarneming. Zo kwam het onderwerp van het stilleven

op mijn pad. Het bleek het ideale speelveld om de technische kant van het schilderen onder de knie te krijgen. Ook beelden die ik tegen kwam op Instagram en in magazines vonden hun weg naar mijn schetsboeken.

Hilde Je maakt dus voorstudies?

Eliza Ja, mijn schetsboeken zijn een verzameling van allerlei motieven. Op zoek naar een compositie breng ik enkele samen in een kader. Met het oog op een ritmische balans wissel ik perspectief en vorm af, het concrete van een waterkan contrasteer ik met het abstracte van een onbeduidende vorm. Met behulp van een raster vertaal ik deze 'finale' schetsen in tekeningen in houtskool en potlood op papier. Gelijktijdig maak ik ook kleine tekeningen in kleur, kleurenstudies als het ware. Vervolgens gebruik ik opnieuw een raster om de tekeningen op hun beurt om te zetten in schilderijen. Wanneer de lijnen gezet zijn, kan ik met kleur beginnen opvullen.

Op een zonnige dinsdag ontvangt Eliza Pepermans op haar appartement in Antwerpen curator/kunstenaar Hilde Borgermans. Een blind date, want de twee zagen elkaar niet eerder en Hilde maakt ook voor de eerste keer kennis met Eliza's werk. 'Ik ben curator bij kunstenruimte Emergent te Veurne, maar ben in de eerste plaats beeldhouwer en schilder. We zijn dus in feite onder collega's,' lacht ze. En daarmee is het ijs meteen gebroken. Dat en hun gedeelde liefde voor foxterriërs (er ligt er eentje in het zonnetje op de vensterbank te slapen) zet de sfeer.

'Nu werk ik plat, het doek op tafel... wat ik leuk vind, is dat je het doek zo gemakkelijk kan draaien.'

Hilde Zijn er bepaalde kunstenaars die je inspireren?

Eliza Ik ben vooral gefascineerd door alle mogelijke vormen van schilderkunst, des te meer omdat ik zelf geen schildersopleiding genoot. Eigenlijk ben ik slechts een illustrator, maar ik heb altijd al met olieverf willen werken!

Hilde Ik vind het net interessant dat je geen schilderkunst studeerde. Dat je van jouw achtergrond als illustrator vertrekt, maakt jouw werk zo fris! En toch is er die referentie aan de traditie van de schilderkunst, met dat grote thema van het stilleven. Het proces dat je doorloopt om te komen tot je werken; waarnemingsteken, voorbereidend schetswerk, kleurenonderzoek; is trouwens gelijkaardig aan het parcours dat elke schilderstudent aflegt op de kunstschool.

Eliza Ik had toch graag gehad dat iemand mij dat hele proces had aangeleerd (*lacht*). Ik werk bijvoorbeeld nog niet zo lang op doek. Voordien was het gegeven dat een doek beweegt een struikelblok voor me. Nu werk ik plat, het doek op tafel. Misschien heeft dat ook met mijn achtergrond te maken. Maar wat ik leuk vind, is dat je het doek zo gemakkelijk kan draaien.

Hilde Heeft dat invloed op je perspectiefwerking, denk je?

Eliza Ja, het helpt me om de realistische weergave van perspectief en vorm los te laten en introduceert een speels element in mijn werk.

Hilde Speels is je werk zeker! Er gebeurt iets in het vlak. In het echt zijn je schilderijen overigens helemaal niet zo grafisch. Op reproducties lijkt het soms alsof je witvlakken op je canvas uitspaart, in realiteit zitten er echter veel grijzen en gelen in je 'wit'. En je verfpertijen zijn helemaal niet vlak, ze hebben een zekere textuur. Je schilderijen zinderen!

Eliza Ik probeer inderdaad meer diepgang in het vlak te krijgen door een variatie aan kleuren. Ik bouw mijn beeld op in verschillende kleurlagen. Elk schilderij is een zoektocht naar kleur en diens gedragingen. Ik heb een doos vol kleurenstudies die ik bij elk werk opnieuw raadpleeg. Lichtgeel is in mijn schilderijen de basis voor elke kleurpartij. Het maakt alles tot een geheel en biedt de zachtheid voor de zuiderse sfeer die zo kenmerkend is voor mijn werk.

'Symboliek sluipt er in omdat je je inschrijft in de traditie van de schilderkunst en haar vanitas-taferelen.'

Hilde Waar ben je nu mee bezig?

Eliza Momenteel werk ik aan een reeks rozen. Rozen hebben iets positiefs, hoopvol. Maar in de reeks krijgen ze iets beklemmend door de geprononceerde zwarte contourlijnen. Ik contrasteer de lichtheid van de rozen ook met de zwaarte van een zwarte vaas, als een spiegel voor deze donkere tijden, een nog onbekende toekomst. Die symboliek is zeker geen vertrekpunt voor mijn werk, maar komt er als vanzelf in."

Hilde Ja, die symboliek sluipt er natuurlijk in omdat je je inschrijft in de traditie van de schilderkunst en haar vanitastaferelen. Want vergis je niet, meer dan een illustrator ben je bovenal een schilder!

Collectors Talk

Wouter Bouvijn & Eva Vanhengel

Kunst, allemaal goed en wel, maar wie koopt dat?

Wouter Bouvijn is regisseur van gelauwerde fictiereeksen als 'De Twaalf' en 'Red Light.' Recent nog (januari-februari 2023) kon je van hem de 8-delige reeks '1985' zien op één. Eva Vanhengel is woordvoerster van Sven Gatz, minister van Financiën en Begroting voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Wouter en Eva werden verliefd op het werk 'Pyramid of cherries' (2022)

van Eliza Pepermans. Het siert nu hun kleurrijke huis in Gent.

Hoe hebben jullie het werk van Eliza leren kennen?

Eva Ik leerde Schönfeld Gallery en Eliza's werk kennen dankzij voormalig VUB-rector

Caroline Pauwels. Ik was een studente van Caroline en heb nog onder haar gewerkt toen ze directrice was van het SMIT, een VUB-onderzoekscentrum, voor we goed bevriend werden. Caroline nam me vaak mee op pad, ze heeft mij zowat geïntroduceerd in de wereld van de beeldende kunst. Ze hield van schilderijen met kleur en bloemen en dus kwam Eliza Pepermans op ons pad.

Wouter We hebben redelijk wat vrienden die fotograaf zijn en dus hangen er hier wel wat foto's aan de muur, maar we wouden al lang een schilderij toevoegen aan onze 'collectie'. Eigenlijk waren we onmiddellijk weg van het werk van Eliza, maar het duurde een tijdje vooraleer we ook de hand konden leggen op een schilderij. Toen we, twee jaar na onze eerste kennismaking met Eliza's werk, met de camper op rondreis waren in Californië, kregen we van Greet via mail enkele beschikbare werken doorgestuurd. Ondertussen waren we zo verliefd geworden op haar oeuvre, dat we dan maar op pdf gekozen hebben!

Wat trekt jullie aan in het werk?

Wouter Het speelse en de kleuren! De kleuren van het schilderij komen trouwens terug in onze zetel en lampen. Hoewel we niet specifiek op zoek waren naar een kunstwerk voor deze ruimte, lijkt het werk gewoon voor dit hoekje in ons interieur gemaakt te zijn. Alsof we onbewust door de kleuren werden aangezogen. Ik kan echt blijven kijken naar het schilderij. Er gebeurt zo veel, het beeld lijkt voortdurend te kantelen: zijn het ramen of kaders aan de muur?

Eva Iedereen die bij ons op bezoek komt, is enthousiast over het werk. De zuiderse sfeer ervan past ook perfect bij onze wilde en kleurrijke Provençaalse tuin.

Wouter Het kleurrijke is helemaal Eva haar ding. Voor zij hier woonde, kende het huis opmerkelijk minder kleur.

Ondertussen waren we zo verliefd geworden op haar oeuvre, dat we dan maar op pdf gekozen hebben!

Eva En toch ben jij het die de laatste tijd vaker voor kleur kiest! Misschien om de zwaarte van je werk te compenseren?

Wouter Ja, ik hou wel van het optimistische

beeld. Vrolijkheid en ook humor zijn belangrijk voor me. Misschien is Eliza's kleurrijke wereld inderdaad een antipode voor mijn eigen oeuvre. Nu, moesten we in de kleuren van 1985 wonen, dan zou dat wel heel triestig zijn. (*lacht*).

Kopen jullie wel vaker kunst?

Wouter Ja, maar veelal van kunstenaars die we kennen. Voor ons is de emotionele connectie belangrijk bij de aankoop van een kunstwerk. In het algemeen omringen we ons graag met jonge makers. Het is fantastisch fijn om ze te zien evolueren.

Hebben jullie nog andere kunstwerken op jullie verlanglijstje staan?

Wouter Een schilderij van Jackson Pollock! (*lucht*)

Eva We ontdekten onlangs bij vrienden het werk van de Belgisch-Congolese Bahati Simoens. In haar kleurrijke schilderijen figureren Afrikaanse personages met een minihoofdje. Maar we houden ook van de oeuvres van de in Gent residerende kunstenaars Shirley Villavicencio Pizango en Bieke Depoorter. Ook een klein werkje van Dirk Braeckman hopen we ooit aan de collectie te kunnen toevoegen en we willen ook zeker nog iets kopen van Albert Pepermans.

Wouter Zelf ben ik echt gek op *Et voilà le travail*, een reeks die hij eind jaren negentig samen met Hugo Claus maakte. Maar bovenal willen we per toeval dingen ontdekken. En het moet ook echt wel in ons huis passen. Ik zou het jammer vinden om werk te moeten stockeren. Eigenlijk zijn we totaal geen collectioneurs.

Welke rol speelt kunst in jullie leven?

Eva Ik ben vijf jaar lang woordvoerster van Sven Gatz geweest toen hij minister van cultuur was. In die periode heb ik veel gezien en geleerd en langzamerhand is kunst dan ook een belangrijke rol in mijn leven gaan spelen. Op reis zullen we als koppel ook steeds het plaatselijke museum voor hedendaagse kunst bezoeken.

Wouter Op zoek naar de juiste sfeer voor mijn reeksen, maak ik moodboards, kleurenpaletten als het ware. Hiervoor gebruik ik geen doorsnee fotomateriaal, maar reproducties van schilderijen. Voor

De Twaalf en 1985 liet ik me inspireren door het coloriet van de Vlaamse Primitieven. De bruinige kleur hebben de reeksen ook te danken aan het werk van Constant Permeke. En ook Gregory Crewdsons oeuvre is bepalend geweest voor mijn overwegend groen-bruin-blauw kleurenpalet.

Welke expo's zullen jullie niet snel vergeten?

Wouter De tentoonstelling van Kris Martin in het S.M.A.K. (*Exit*, 2020) vond ik fantastisch!

Eva Ik heb mooie herinneringen aan de solo van David Hockney in Bozar (*Sold Out*, 2021-2022). Ik bezocht deze nog samen met Caroline. Wouter en ik vinden het overigens ook belangrijk om regelmatig tentoonstellingen te bezoeken die op het eerste gezicht misschien niet helemaal ons ding zijn, maar die ons des te meer uit ons kot lokken, zoals ook Hockney deed."

Elizabeth Iglesias

The Architect

Kunst kan bestaan mede dankzij haar collectioneurs, mecenasen en ambassadeurs. Elizabeth Iglesias is zo iemand. De Argentijnse architecte werd verliefd op het werk van Albert Pepermans en integreerde het recent in enkele van haar bijzondere projecten. Een interview leert ons meer over deze bevlogen dame, haar werk en haar liefde voor de kunst.

Elizabeth, je bent al enige tijd actief als zelfstandig architect en richtte in 2022 ook je eigen bureau op, Iglesias Architects. Hoe zou je jezelf omschrijven als architect?

Ik wil iets vertellen met architectuur. Visuele communicatie tussen het gebouw en zijn landschappelijke omgeving is daarbij belangrijk voor me, maar ook de keuze voor authentieke materialen en technieken. Zo hou ik bijvoorbeeld van de brute schoonheid van beton. En ja, beton barst, maar het zijn net die barsten en vlekjes die een zekere patine geven aan een vloer. Ik hou echt van de eerlijkheid van beton! Met het nieuwe bureau wil ik nog meer inzetten op projecten waarbij we alles, van A tot Z, onder handen nemen. Iglesias Architects onderscheidt zich in de verregaande uitwerking tot in het detail. Zelf ga ik daar heel ver in. Mensen kijken er vaak vreemd van op dat ik als CEO kaders wil kiezen voor geïntegreerde kunstwerken of urenlang koeienvellen vergelijken om de juiste exemplaren te selecteren voor de bekleding van een muur. Ik wil zelf voldoende op de werf zijn om mensen richting te geven en te motiveren en wil samen met lokale uitvoerders cocreëren.

Vanwaar komt die bijzondere aandacht voor authentieke materialen en hun tactiliteit?

Ik ben altijd al bezig geweest met materiaal en het vormgeven ervan. Als adolescente maakte ik mijn eigen kleding. Patronen tekenen is voor mij gelijkaardig aan driedimensionaal ontwerpen. Het gaat in beide gevallen om het vormgeven van iets dat moet dienen. Die creatieve bezigheid zorgde ervoor dat ik al vroeg ruimtelijk inzicht had. Ik maakte, toen ik nog in Argentinië woonde, ook jarenlang keramiek. Wat vond ik het fijn om daarbij mijn tijd te verliezen! En later volgde ik ook nog een opleiding in trompe-l'oeil schilderen.

Heeft jouw opleiding als architecte deze liefde voor materialen gevoed?

Ja, in Argentinië is de architectuuropleiding eerder polytechnisch van aard. Er wordt sterk ingezet op een uitgebreide kennis van materialen. Elk materiaal heeft een bepaald karakter dat je moet kennen opdat je de expressieve mogelijkheden ervan ten volle kan benutten en het materiaal op een authentieke manier kan gebruiken. Ik hou niet van distorsie van een beeld en van het 'bedriegen' met materialen. In architectuur vind ik dat niet gepast, het is te vergezocht. Ik hou van oprechtheid.

Elizabeth Iglesias' passie voor Albert Pepermans' rock-'n-roll

Een van jouw recente verwezenlijkingen is het hoofdkantoor van H. Essers in Genk. Het is een project dat je nauw aan het hart ligt. Kan je er iets meer over vertellen?

Met Hilde Essers, derde generatie in het familiebedrijf, staat er voor het eerst een vrouw aan het roer. Het hoofdkantoor kon dan ook niet zomaar het eerste beste gebouw zijn. Hilde zou ermee tonen dat ze als vrouw haar mannetje kan staan in de nog altijd heel viriele bedrijfswereld en dus ging ze resoluut voor gedurfde keuzes. De branding van het bedrijf werd doorgetrokken in de materiaalkeuzes voor het gebouw. Als transportfirma wil Essers solide zijn, iets waarop je kan vertrouwen. Daarom kozen we voor beton. Beton is krachtig en kent een monolithisch karakter. De steenkoolachtige kleuren, de betonafwerking en de stalen constructies verwijzen naar het mijnverleden van de streek en in de vloeren verwerkten we Maaslandse rivierstenen. Als Limburgs familiebedrijf is Essers immers in belangrijke mate verankerd in de streek.

Iglesias Architects stond niet alleen in voor de architectuur van het hoofdkantoor van H. Essers, maar ook voor de interieurinrichting en zelfs de keuze van de kunstwerken?

Klopt! Ik beschouw mijn ontwerpen als 'theaters voor het leven'. Je creëert als architect een setting waarbinnen mensen hun activiteiten kunnen ontplooiën. Het is fijn om je ideeën voor het exterieur ook te kunnen doortrekken in het interieur. Zo zag ik bijvoorbeeld graag de grootsheid van het gebouw weerspiegeld in de uit de kluiten gewassen plantenpartijen. De rode kleur van het Essers-logo wou Hilde op een subtielere manier verwerken in de inrichting van het gebouw en dus lieten we ze terugkeren in kunstwerken van

Albert Pepermans. Ik was meteen aangesproken door het expressionistisch karakter van Pepermans' werken. De rock-'n-roll en spontaniteit spatten er vanaf en zijn oeuvre beschikt over een ruwe schoonheid. Hilde was ook onmiddellijk gewonnen voor zijn werk. Ze beslist veelal vanuit haar buikgevoel. De directheid van Pepermans' werken stemt overeen met Hildes snelle beslissingskracht. **Voor welke werken van Albert Pepermans werd er uiteindelijk gekozen?** De kantine kreeg kleur met vier werken uit de *Carnet de Voyage* reeks, gebaseerd op tekeningen die Albert maakte tijdens zijn vele reizen. Het zijn uitvergroete schetsen in zwarte inkt

---

Leasen

Kunst in uw bedrijf? Schönfeld Gallery biedt ook leasingcontracten aan, huurovereenkomsten met koopoptie. Een fiscaal voordelige manier om kunst aan te kopen onder de vorm van een maandelijkse huur, gedurende een overeen te komen periode. Een kost die u kan inbrengen in uw vennootschap. Voor meer info kan u contact opnemen via info@schonfeldfeldgallery.com.

---

en acryl. Een andere ontmoetingsplek, een klein salon als het ware, kent de aanwezigheid van twee, voor Alberts werk kenmerkende, schaduwfiguren. De werken in olieverf op papier maken deel uit van de serie *Le rouge et le noir*. In de gang op het verdiep waar zich de directieburelen bevinden, hangt een groot schilderij met een tiental portretten geïnspireerd op voorstellingen van Japanse baseballspelers. Deze vonden ze bij Essers toepasselijk als knipoo naar de 'personages' in de directie. Hildes bureau kreeg een prominent werk uit de jaren '90 in rood-zwarte oliesticks, naar een advertentiepagina uit een magazine. Een lange, smalle mannenfiguur met karikaturaal groot hoofd en klein lichaam siert dan weer het bureau van Gert Bervoets, Essers CEO. Verder werd een vergaderzaal van kleur voorzien door een groen met rode diptiek in inkt, een monochrome wirwar van Alberts typische figuurtjes. En elders houdt een dromer, tegen een achtergrond van sterren én met huis in de hand (uit een grote reeks werken die Albert in 1992 maakte na het overlijden van zijn zoon), onze blik gefocust op de toekomst!

Is de integratie van kunst in projecten belangrijk voor Iglesias Architects?

Ja, in onze interieurontwerpen doen we steeds een suggestie van 'passende' kunstwerken, zelfs bij klanten die er niet naar vroegen. Je kan ze maar verleiden! Want kunst is helaas nog vaak zoals haute couture, het is niet voor iedereen. Ook de middenklasse met koopkracht kiest doorgaans voor het louter pragmatische. Ze willen liever geen mooie boom in de tuin, want die boom verliest zijn bladeren en ze hebben de tijd niet om die op te rapen. Weinig mensen zijn ontvankelijk voor schoonheid, laat staan dat ze oog hebben voor kunst! We proberen met het bureau onze klanten daar toch wat in (op) te voeden en zijn blij als dat ook lukt. Hilde Essers heeft alle, in het bedrijf opgehangen, werken van Albert Pepermans trouwens privé aangekocht. Ze begreep het belang van in kunst investeren. Ik hou voortdurend mijn ogen open om werken te ontdekken die passen in de gebouwen die ik ontwerp. En ik laat mij daarbij natuurlijk graag inspireren door de tentoonstellingen bij Schönfeld Gallery!

The I's Inside
Christina Zimpel

*'Ik heb een
bibliotheek
aan
beelden
in mijn
hoofd'*

Begin 2023 ruilt de Australische Christina Zimpel (b. 1961) tijdelijk haar home town New York in voor het al even bruisende Brussel. Met het

oog op haar eerste solotentoonstelling bij Schonfeld Gallery, *The I's Inside* (12.03-29.04), gaat ze er drie maanden lang op residentie. Midden februari ontvangt ze, enigszins aarzelend, een eerste bezoeker.

Bezaaid over de ruimte bevinden zich verschillende enigmatische female portraits. Ze suggereren uiteenlopende interesses en inspiratiebronnen. Zimpels vaak heftig, niet-realistisch kleurgebruik en haar vereenvoudigde, vlakke vormen verraden een voorliefde voor het werk van de Duitse expressionisten en

fauvisten als Henri Matisse. Het veelvuldig gebruikte roze is niet zacht, vrouwelijk, maar eerder subversief, fluoroze zoals ze dat kent uit de punk van haar jeugd. De kapsels met de haren in een dot gedraaid, herinneren dan weer aan de verleidelijke vrouwenfiguren van Henri de Toulouse-Lautrec. En de schaduwsilhouetten in zwarte inkt doen denken aan de straatfotografie van o.a. Vivian Maier.

'Ik heb een bibliotheek aan beelden in mijn hoofd,' licht Zimpel toe. Want ze was in een vorig leven art director voor de Australische Vogue en assisteerde vervolgens lang haar man die een begenadigd fotograaf is. Als editor van zijn foto's was ze voornamelijk gefocust op details en zo leerde ze al snel dat leeghoofdige portretten zelden bekijkswaardig zijn. 'Het zijn de gedachten binnenin die het verschil maken tussen een slecht en goed portret'. Zimpels vrouwenfiguren zijn echter geen reële dames, noch stereotypen. Ze hebben eerder iets filmisch en

schetsen vooral een sfeer. 'Je kan zien dat ze ergens aan denken. Maar waaraan? Wie zijn ze eigenlijk, die vrouwen, en wat doen ze als ze straks thuiskomen?'

Een parade van pronte vrouwen. Misfits en outsiders, zoals in de zwart-wit portretten van de Amerikaanse fotografe Diane Arbus, in de verf gezet zonder spot, noch kritiek, maar integendeel vanwege een buitengewone bewondering. Want het zijn dan misschien niet de meest aantrekkelijke vrouwen, ze zijn inderdaad verre van perfect, 'maar ze doen hun uiterste best,' aldus de kunstenares. Ze spelen hun beste troeven uit, kleden zich op, verzorgen zorgvuldig hun wat exuberante make-up en kronen zich met bijzondere haartooien. Zijn ze fier en zelfverzekerd of trekken ze een façade op waarachter ze zich verstoppert? In ieder geval zoeken ze onze aandacht. 'Wat zou ik graag meer zoals hen zijn, wat extraverter,' verklapt de kunstenares. In zekere zin zijn het dan ook alterego's, een soort van (verhoopte) zelfportretten. 'De dames hebben gemoedstoestanden en

A PRO POT,
Du Bois
Zimpel
Lezaire
Zoete
De Wilde
Gelper
D'hondt
Blondeel
Demoen
Tweelinckx

I
Arpaïs
Christina
Christophe
Dirk
Johan
Johan
Lieve
Maria
Nikolaas
Roeland

gedachten die ook de mijne zouden kunnen zijn.' Aangezet in acryl en gouache, werkt Zimpel de schilderijen af met een laagje olieverf, om de vrouwen hun verdiende glans te geven.

De portretten zijn geen snapshots genomen op een onbewaakt moment, zoals het geval bij straatfotografie. Neen, de zelfbewuste vrouwen zijn overduidelijk aan het poseren. De vlakke achtergrond van de schilderijen suggereert een doek in een studiosetting, de zeldzame, schetsmatig aangezette props een theaterdecor. De vrouwen zijn in de verf

vastgelegd op precies dat ene moment, 'le moment décisif' zou Henri Cartier-Bresson het benoemd hebben. 'Het één enkel ogenblik waarop ze kortstondig in hun hoofd laten kijken,' zegt de kunstenares. De geprononceerde ogen moeten ons daarbij helpen, want die zijn de vensters naar hun ziel. Ergens onder de dikke lagen make-up en kleding zit hun echte ik. Want 'the I's inside', weet Christina Zimpel.

Beschikbare
werken

Interview

Programma

14.05-24.06

Paper Whispers

Jenny Watson ^{AU}

Rikako Kawauchi ^{JP}

Marta Barrenechea ^{SP}

Tina Berning ^{DE}

Terry Ekasala ^{VS}

opening 14.05
14-19 u

02.07-05.08

You can not keep summer from coming back

Liza François

Klaartje Lambrechts

Benedicte Lobelle

Eliza Pepermans

Lidia Szykiewicz

Janine Vandebosch

opening 02.07
14-19 u

In lijn met de nalatenschap van
Caroline Pauwels om elk seizoen te
vieren, brengt Schönfeld een kleurrijke
en vrouwelijke tentoonstelling
gedurende de zomer van 2023, die
alvast belooft onvergetelijk te worden!

Schönfeld Gallery

Greet Umans
Directeur galerij
+32 478 20 25 82
greet@schonfeldgallery.com

Meyrueis de Bruyn

Galerij assistent
+32 477 69 32 71
mey@schonfeldgallery.com

Elie Schönfeld

Galerijhouder
+32 475 24 44 04
elie@schonfeldgallery.com

Schönfeld Gallery

Rivoli Gebouw
Waterloosesteenweg 690
1180 Brussel

Schönfeld Projects Antwerp

Mechelsesteenweg 120
2018 Antwerpen

www.schonfeldgallery.com

Colofon

Redactie
Roxane Baeyens
Editing a touch of art

Art direction
Desirée De Winter

Fotografie
Jan Locus
Liza François
Jess De Gruyter
Kaatje Verschoren

Vertaling
Yasmin Van 'tveld

Louis Vuitton
Fotografie
Olivier Desarte
Art director
Lieve Gerrits
Make-Up
Florence Teerlinckx,
voor Dior Total Look
Louis Vuitton
voor L'Officiel Belgique

ories

Sto

Schönfeld Gallery
Rivoli Gebouw
Waterloosesteenweg 690
1180 Brussel
www.schonfeldgallery.com

